

h. 88, 1.

Yc
4408

DE VRBE LI=
PSIA,

CARMEN;

INHONOREM AM=
PLISSIMI SENATVS,
POPVLIVELI=
PSENSIS.

Scriptum à

IOHANNE MAIORE, THEOL.
Doctore, & Poëta coronato.

Lipsiæ
IMPRIMEBAT ZACHA=
RIASBERVVALDVS.

Anno

M. D. LXXXV.

INSIGNIA VRBIS
LIPSENSIS.

DE IISDEM CARMEN.

Pileus insertas trino gerit ordine pennas,
Nanq̄ honor in vita provenit artis ope.

Ars,

Ars, & honor verè sunt tegmen, & arma virorum:

Hoc galea arcanis signat imago notis.

Sed Leo robusti specimen gerit, omnia vincit

Qui res his armis per pia fata gerit.

Altera pars clypei tignis distinguitur aquis,

Iustitia equalem servat ubiq; vicem.

Quid, quòd virtutes de cardine nomen habentes

Ordine distincto fixa columna refert?

Res Urbis Philyra fulcris his obsita floret,

Cui Dux Iustitia est; lux, operosa Fides.

I. M. D.

ALIVD.

Plleolus crista fulgens sapientia imago est,

Doctrina studium quam coluisse iuvat.

Quid Leo? Virtutis robur: quid quinq; columna

Quas post se nigri terga leonis habent?

Ex his Virtutes quatuor de cardine dicta,

Quinta sed est vera religionis amor.

Hac sunt fulcra, quibus niti Rempubl. oportet,

Si florere cupit, salvaq; stare diu.

CHRISTE DEI virtus, per quem stant Orbis & urbes

Tu virtute tua protege, nosq; rege.

C. R. D.

ALIVD.

Qvàm benè cum forti iunguntur fulcra Leone,

Fulgidus & pennis pileus egregijs.

Nam velut invictus diros Leo sevit in hostes,

Firmaq; stat, fulcris qua stabilita, domus:

Sic ubi virtutis robur Constantia firmat,

Junctaq; pracellit cum pietate Fides;

Dignum est laude: Tot ac tantis quia Lipsia fulget

Dotibus, et meritiò talia signa gerit.

Ioh, Fr, M.

A 2

CAR-

C A R M E N
D E V R B E L I P S I A .

ECTA nisi condant DEVS, & vim munitur urbes,
Nil labor, aut sumptus, excubiæq; valent.
Tunc probat his autem vim clarã, ac numine
præstò est,

Si pietas, virtus, lex, ratioq; valet.
Namq; ideò structas hominum genus egit ad urbes,
Ut res hic sacras hauriat, ille sonet:
Ac alterna simul virtutum exempla darentur,
Fons quarum verè est notio vera Dei.
Gens antiqua hominum sine more, sine ordine sparsa
Vi, non iure sibi rem faciebat agris.
Nemo suam vitam, aut fortunam à clade tegebat,
Flamma sua, & robur, ius erat, atq; Deus.
Sed pietas, tanquam radix rectiq;, boniq;
Prima vagis urbes, certa q; tecta dedit.
Hæc operas, artesq; bonas convertit ad usum,
Vita quòd officij ceu vice fulta manet.
Hæc ad naturæ nos claustra recondita duxit,
Et cæleste sua voce recludit iter.
E R G O quòd in Philyra Pietas, virtusq; morantur,
Quæ dant doctrinis, iustitiæq; larem:
Has ego censebor merita cum laude tulisse,
Si Philyram meritiæ laudis honore feram.
Pars est iustitiæ verbis ornare merentes;
Nil Deus à nobis vult, nisi laudis opus,

Quando

QVANDO loci positum secat æquo limite mensor:
Hanc aliam à Mysia urbibus esse liquet.

Nam plaga, qua sedē veteres habuere CAMANNI,
Iure suo verum Mysia nomen habet.

De populis Osis ea pars Ositia dicta est
Qua Philyræ extollunt condita tecta caput.

Quæq̃ duplex fuerat regio, nunc una putatur
Quòd quasi continuæ fædera sedis habent.

Has modò confundit quia iura det unus utrisq̃,
Gens rudis antiqui, vixq̃ perita novi.

SED quanto spacio se porrigat ambitus Urbis,
Non opus est amplos fingere voce sinus.

Si non Nile tuæ certat cum molibus oræ:
Nec Latia amplexu tecta capace refert:

Plurima Teutoniæ superat tamen oppida cultu,
Et latis vicis, & sine forde foro.

QVI frena histenuère locis, horum ardua virtus,
Illo quo terra est limite iuncta manet.

Nam qua floruerint producti à stirpe priorum
Qua vi, quo fato, quòve vigore gradus:

Et quibus extulerit se quisq̃ in rebus agendis:
Notitiam plenè vesper & ortus habent.

Nam qui iura dabant Philyræ, & res huius habebant:
Hi de Saxonia stirpe tulère genus.

Quo vix vel meritis gravius, vel clarius annis,
Vel bona naturæ cerne, vel artis opes.

ET quia res parvas reddit concordia magnas,
Litibus & grandes attenuantur opes:

Aspice quò paucis progressum fecerit annis,
Quòd plebs, & patres sunt in amore pares.
Consensu fieri quædam maiora videmus,
Distractis animis magna perire bona.
Sentit Aristoteles has urbes esse beatas
Quâ virtus factis norma, modusq; venit.
Sed Plato vult illas meliori excellere forma
Quâ sit in alterius iure, quod unus habet.
Socratis ante alias sententia prædicat illam,
Qua sint communes uxor, & inde sati.
Altior his Philyra est, quòd non modò dirigit actus,
Quò ducit virtus, & iubet ire Deus:
Sed quòd honestatis causa, pacisq; tuendæ
Discrimen rerum, quas petit usus, habet:
Nempè, nefas summum promiscua nomina ducens,
Has rerum alternas reijcit æqua vices.
Nam res cuiq; suas munit Deus obice legis,
Sancit contractus, furtaq; vimq; vetat.
Non vult supponi notha pignora, & ordine rupto
Incertum matres de patre ferre genus.
QVID tibi conscriptos referã sancto agmine patres,
Quorum cura sagax digerit Urbis onus?
Hi fora iudicijs animant, legumq; bonarum
Præsidijs firmant, eloquioq; tegunt.
Non veniæ his locus est, qui legum frena repellunt,
Aut quorum mores, dictaq; crimen habent.
Ipforumq; gravi ex specie, & de voce magistra
Finitimi pendet ius, ratioq; loci.

Huc

Huc dubia in caussa mittunt, responsa quoque legum
Ex adyto culti pectoris hausta petunt.
Utque aquilæ pennis sese alta ad nubila tollunt,
Nec ceu Pica loquax se propere rura tenent:
Sic sacer ordo patrum dans iura ad flumen Eliftri
Notitiæ argutæ laude sub astra volat,
Nec de plebe vaga legitur, cui sordida fors est,
Sed varia excultis constat ab arte viris.
Vix alia specie patrum spectabilis ordo
Ius in Cecropia reddidit urbe suis:
Aut isti proceres, quos vico Martis Athenis
In caussis capitis constituisse ferunt.
Et quia cultorum numerus decus urbibus addit,
Quod probat has nixas legibus esse bonis:
Vix huic Teutonia similis reperitur in ora
Maior ubi sedes copia plebis habet.
Non tam vasta loci spacio est, ac barbara Memphis,
Qua genera artificum multa feruntur ali:
Agmina sed gentis, cui morum cultus & ardor,
Iustitiæ est, illic remque, laremque colunt.
Hic viget officium & modus: hic reverentia legum,
Iudicium, ratio, fas, pudor, ordo, fides.
Est color, & species, & forma æquabilis Urbis,
Est rectis studijs, ingenijsque locus.
Huc sua doctrinæ caussa vestigia flectunt,
Cærea ceu densæ castra sequuntur apes.
Atria nam tollunt molem, quæ condita Musis
Linguarum resonant fertilitate trium.

Artis & omne genus proponitur ordine recto
Quæ vitæ, aut usum religionis habet.
Hi causas orant: radio illi sidera cæli
Describunt: alij fasq̄, piumq̄ sonant.
Qui præsumt studijs, sunt vivum exemplar honesti,
Ac ornant vitæ cum gravitate gradum.
Quos & in officio retinet coniuncta voluntas
In recti studio, flagitijq̄ fuga.
Suntq̄ animi faciles populi cum gente perita,
Vnum quos una fædus in urbe ligat.
Pulcrius in vita nihil est, quàm flectere vitam
Artibus ut mores convenienter eant.
INSTITOR & varias res huc vehit orbe remoto,
Corporis ad cultum, subsidiumq̄ sat as.
Quiq̄ dapes acri commendant sorte sapes,
Et sensu afficiunt commodiore gulam.
Hæc speciem veteris censetur habere Corinthi,
Tàm variæ in promptu semina mercis habet.
Eq̄ locis multis ter in uno convenit anno
Vfibus hæc redimens exera turba suis.
SE D me fæmineum verbis extollere sexum,
Quòd sit in hoc pietas, gratia, forma, pudor:
Obstat lingua procax, prohibetq̄ modestia vatem,
Nec genus hoc, nimia est ut bonitate, sinet.
Nec ficti studium est, nec venam tempora versant,
Ad me quò redeat gratia, sive lucrum.
Quisq̄ Dei ad cultum tamen, & rem iure parandam,
Ceu sua fert ratio, fingit in Vrbe suos.

Ocia

Ocia non dantur, nisi concio sacra requirat,
Cura precum, aut superûm laus, & honesta quies.
SE D quas fama virûm celebris non attigit aures?
Seu bona fortunæ, seu bona mentis ament.
Cælifer hos Atlas novit, Thuleq; remota,
Siq; remota magistera sub axe iacet.
Non opere in parvo tot ponere nomina fas est:
Hos melius virtus, quàm mea verba vehent.
CVMQVE solo eductæ moles propè sidera tangant,
Et tegat Urbstuto remq;, gregemq; sinu:
Publica coctilibus surgunt tamen atria saxis,
Et testudo suas cuiq; recondit opes.
Continuaq; lares serie fastigia vibrant,
Et structura pari tollit honore caput.
Arte solum factum, & limi compagine stratum est:
Terga domus fictis vultibus ornat opus.
Sunt nemora in domibus sacros imitantia lucos,
Et vivæ è scatebris eliciuntur aquæ.
ADDE, quòd & pubes studijs est prædita belli,
Et vis in vegeto Martia corde sedet.
Tum variæ armorum species servantur ad usum,
Quas utinam æterna pax premat alma sera.
Agger ad incursus præfixa repagula ponit,
Hostis & accessum fossa profunda negat.
Obsita præfidijs loca vim de mænibus arcent,
Eructatq; graves ænea canna globos.
Nanq; imitans fulmen magno iacit impete glandes,
Quas niger ex nitro, & sulphure pulvis agit.
Cumq;

Cùmq̃ virum manus ad muros se advolveret olim:
 Non Vrbs à domini cessit amore sui.
 Inq̃ fide mansit, licet anceps alea Martis
 Distrahere in partes vulgus inane solet.
 Sed præstat veteris reticere incommoda secli,
 Quam voce offensam conciliare novam.
 Nec petit hac laudes ex parte, quòd arbiter orbis
 Pacis amatores pacis amator amat.
 Et velut æs fulvum præstat virtute metallis:
 Sic pax est palmæ semper honore prior.
 Estq̃ viri fortis compescere pectoris æstum,
 Publicaq̃ ut pax sit, cedere iure suo.
 Nec sibi turpe putat vel & ære parare quietem,
 Ne temerè in cladem se, populumq̃ vocet.
 Non belli, aut cædis dedit unquã ad crimina causam,
 Nec nisi res patriæ fictulit, arma tulit.
CVMQVE Plato hanc Urbem ferat omni ex parte
 Qua ratio est morũ regula: causa Deus: (beatam
 Antè alias felix Philyre censebitur urbes,
 Flectit ubi mores gens ratione suos.
 Non gerit effrenes animos, sed simplice cultu
 Frons, & vox placidi signa lepõris habent.
 Pallas enim hîc sedem tenet, & facit arte peritos;
 Hinc hominum mores asperitate carent.
 Externisq̃ viris dant mensæ, ac liminis usum,
 Et mittunt studij pignora larga sui.
 Nanq̃ in eos urbs clara gradus ascendit honorum,
 Subsidio afflictos unde levare queat.

Quæq̃

Quæq̄ Dei ad cultum, & virtutum ad semina spectant,
 Curæ, rem populi qui moderantur, habent.
 Finxit ad hoc Deus hanc naturam, ut conscia metas
 Officij antè homines servet, & antè Deum,
 Quâq̄ Dei metus est, amor illic iungitur æqui,
 Quod reddit scitum pectus in arte fori.
 Hæc hominum cætus monet æqua lance tueri,
 Distribuens partes ordine cuiq̄ suas.
 Iustitiæ causa sapientia condidit urbes,
 Vt leges homines, sanctaq̄ iura ligent.
 Quid sine iustitia sunt rex, & regna? latrones,
 Colluvies, pestes, furta, rapina, furor.
 Quid sine luce Dei sunt regna, nisi area quædam,
 In qua sunt hominum nomina, facta feræ:
 Prædonum stabula, & polluti forma macelli,
 Porticus ad corvos, antraq̄ sæva lupi:
 Aut Lamiaæ nidus, quâ res, sanguisq̄ colonis
 Ebibitur noctu, digeriturq̄ die.
 Massiliam, & paucas aliquot laus prædicat urbes,
 Quòd sit in his æqui cultus, & artis honos.
 Laus Philyræ has superat, quia custos sedula morum
 Æquo rem populi more, modoq̄ regit.
 Cælestemq̄ sonans per conscia pulpita vocem
 Tegmina doctrinæ præbet amica sacræ.
 Artis & omne genus, quiq̄ artis semina tradunt,
 Afficit hæc cultu, req̄, fideq̄ fovet.
 Iustitiæ, & morum schola, virtutisvè palæstra,
 Vtq̄ vna includam cætera voce, pia est.

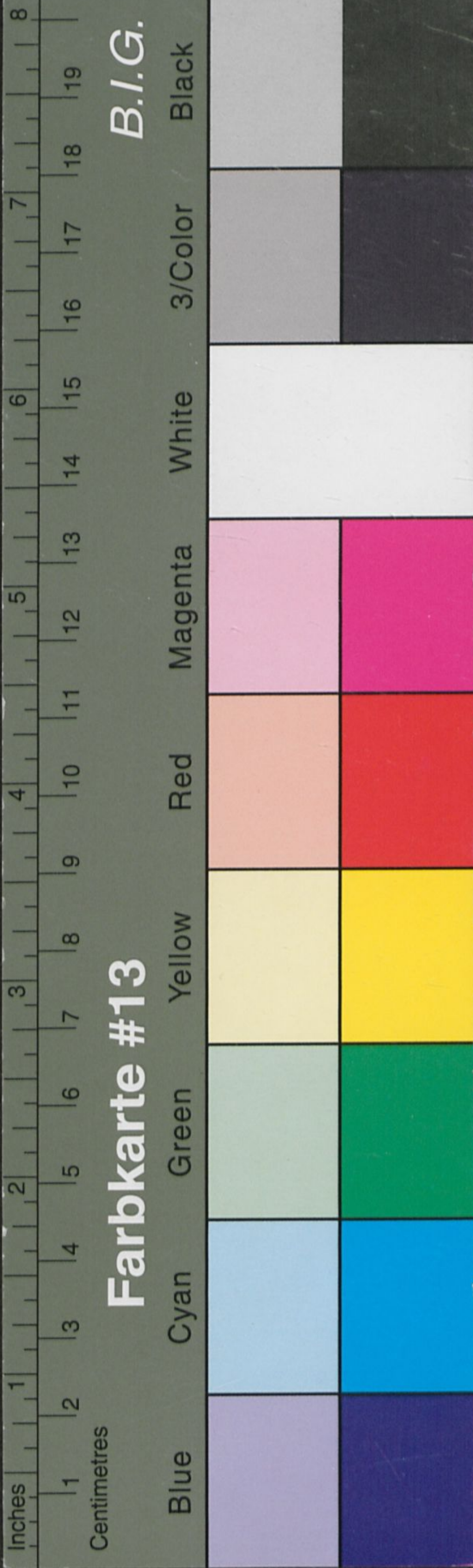
SI

SI reliquum ornatum, & villas, ac prædia spectes:
Dixeris hîc uno cuncta coïsse loco.
Nam Tyriam præstat mutandis mercibus urbem,
Urbem Cecropiam moribus, arte, situ,
Et fuit hæc pulcris Vrbs semper dedita rebus;
Inventrixq; operum, & laudis amore flagrans,
Et quæcunq; aliquo virtutis nomine fulgent,
Hæc illa antè alias ingeniosa colit.
TE luis horrendæ contage, metuq; solutam
Pax alat, & gravido copia larga sinu.
Te pietas hominum, non vallum, aut robora servant,
Et quod es, ac flores, muneris omne Dei est.
Dumq; larem Musis tribues, Christoq; receptum:
Laus erit ex Musis, ex pietate salus.
Vtere pace diu, populos quæ fulcit, & urbes;
Pax fulcrum est, pietas robur, & arma Deus:
Ut quibus exorta es caussis, serveris ab iisdem,
Servari æternum quam pia fata volunt.

F I N I S.

I. M. D.

Laus Deo.

h. 88, 1.

Yc
4408

DE VRBELI
PSIA,

CARMEN;

INHONOREM AM-
PLISSIMI SENATVS,
POPVLIVELI-
PSENSIS.

Scriptum à

IOHANNEMAIORÉ, THEOL.
Doctore, & Poëta coronato.

Lipsiæ

IMPRIMEBAT ZACHA-
RIASBERVVALDVVS.

Anno

M. D. LXXXV.